

רבינו יוסף קאפץ זי"עא בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר קראקא בשנת ה'תק"ל (1701) ונשם מנוחם בב"ד (שם אביו ר' אפרים דול)

רבינו משה אלשיך זי"עא בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראקא בשנת ה'תק"ל (1701) ונשם מנוחם בב"ד (שם אביו ר' ישראל דול)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שיבאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ובהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תרנא – נטילת הלולב וברכתו

ח. ינענע בשעה שמברך וכן ינענע בהודו לה' פעם אחת (ומנענעים בכל הודו שיאמרו) (טור והלא"ש) ובהודו לה' שבסוף שכופלים אותו שליח ציבור והצבור מנענעין שני פעמים וכן באנא ה' הושיעה נא מנענע שני פעמים לפי שכופלים אותו. הגה: ויש אומרים שהשליח ציבור מנענע גם כן כשיאמר יאמר נא ישראל כו' אבל לא ביאמרו נא וכן נהגו (הגהות אשירי פרק לולב הגזול ומהרי"ל ומנהגים):

ט. הנענוע הוא שמוליך ידו מכנגדו והלאה וינענע שם ג' פעמים בהולכה וג' פעמים בהבאה (טורף הלולב ומכסס העלין בכל נינוע) (ר"ן פרק לולב הגזול) ואחר כך מטה ידו לצד אחר ועושה כן וכן לכל צד מארבע צדדין ומעלה ומטה. הגה: וההולכה וההבאה היא עצמה הנענוע כי מוליך ומביא שלש פעמים לכל רוח (טור נשם גאון). ומטין ראש הלולב לכל צד שמנענע נגדו וכשמנענע למטה הופכו למטה ומקרי דרך גדילתן (צ"ת יוסף) הואיל ומחזיק אותן בידו דרך גדילתן (צ"ת יוסף). ויש מודקדקין שלא להפך הלולב כשמנענעין למטה (מהרי"ל וצ"ת יוסף נשם אב"י וכן שמע ממהר"ר שכנא שראה כן ממהר"ר יעקב פולק וכן כמוז נכמזי האר"י). והמנהג כסברא ראשונה וכן נראה לי עיקר:

י. יקיף דרך ימין בנענוע מזרח דרום מערב צפון:
יא. צריך לחבר האתרוג ללולב בשעת נענוע ולנענע בשניהם יחד. (וכל הנענועים אינן מעכבין ובאיזה דרך שנענע יצא בדיעבד):

יב. ד' מינים הללו מעכבין זה את זה שאם חסר לו אחד מהם לא יברך על השאר אבל נוטלן לזכר בעלמא (בין ביום א' בין בשאר ימים) (הרא"ש ורבינו ירוחם נתיב ח' חלק ג' מהרי"ק שורש מ"ב). ואם היו ארבעתן מצויים אצלו ונטלם אחד אחד יצא. הגה: ובלבד שיהיו כולם לפניו (רמב"ם פרק ו'). ויטול הלולב תחלה ויברך על הלולב ודעתו גם על האחרים (הרא"ש ור"ן ומשנת

הרשב"א סימן קנ"ו) ואם סח ביניהם צריך לברך על כל אחד בפני עצמו (הגהות מיימוני):

- יג. אם חסר לו אחד מהמינים לא יקח מין אחר במקומו:
- יד. לא יוסיף מין אחר על ארבעת המינים משום כל תוסיף:
- טז. לא יטול יותר מלולב אחד ואתרוג אחד אבל בערבה והדס מוסיף בה כל מה שירצה ויש מי שפוסל להניח הדס שוטה בלולב נוסף על השלשה בדין עבות ויש מתירין והמדקדקים אינם מוסיפים על שתי ערבות ושלשה הדסים עבות:

סימן תרנב – זמן נטילת לולב. ובו ב' סעיפים
א. מצות לולב ביום ולא בלילה וכל היום כשר לנטילת לולב שאם לא נטל שחרית יטלנו אחר כך ומכל מקום זריזים מקדימים למצות ונוטלים אותו בבוקר וזמנו הוא משתנף החמה ועיקר מצותו בשעת ההלל ואם צריך להשכים לצאת לדרך נוטלו משעלה עמוד השחר. הגה: והמדקק יאחז הלולב בידו כשנכנס מביתו לבית הכנסת גם בשעת התפלה וכן יחזירו לביתו כדי לחבב המצוה (טור):

ב. אסור לאכול קודם שיטלנו ואם שכח ואכל ונזכר על שלחנו ביום הראשון שהוא מן התורה יפסיק אפילו יש שהות ביום ליטלו אחר שיאכל ומיום ראשון ואילך אם יש שהות ביום לא יפסיק ואם לאו יפסיק. הגה: ואם התחיל לאכול יותר מחצי שעה קודם שהגיע זמן חיובו אפילו ביום ראשון אין צריך להפסיק בדאיכא שהות ביום (ר"ן פרק לולב הגזול):

סימן תרנג – הדס אסור להריח בו. ובו ב' סעיפים
א. הדס של מצוה אסור להריח בו אבל אתרוג של מצוה מותר להריח בו מן הדין אלא שלפי שנחלקו אם מברכים עליו אם לאו יש לא יש למנוע מלהריח בו:
ב. עבד להושענא ולא אנגהה למיפק בה שריא בהנאה:

סיב' רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינקה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.